

Arrest

**nr. 109 120 van 5 september 2013
in de zaak RvV X**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. APPELTANS
Oude Markt 18/1
3900 OVERPELT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2013.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt verplaatst naar 9 augustus 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat G. APPELTANS en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1.X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 11 oktober 2012 en heeft zich vluchteling verklaard op 12 oktober 2012.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 17 oktober 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 31 januari 2013.

1.3. Op 12 februari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 13 februari 2013 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U zegt afkomstig te zijn uit het dorp Marikhel, in het district Zazai, van de provincie Paktia. U bent Pashtoun van origine. Uw vader herstelde auto's. De taliban beschuldigden hem ervan wagens van buitenlanders te herstellen. Uiteindelijk werd uw vader ontvoerd door de taliban. Na 40 à 50 dagen werd zijn lijk naar uw huis gestuurd. Enkele dagen later kwam u l.(...) tegen. U sprak tegen hem en uitte uw ongenoegen over de taliban. Hij rapporteerde dit op zijn beurt aan de taliban. Uit vrees voor verdere represailles werd er besloten dat u het land diende te ontvluchten. Op een niet nader bepaalde datum begin 2012 heeft u Afghanistan verlaten. Op 11 oktober 2012 bent u in België aangekomen. De volgende dag heeft u een asielaanvraag ingediend.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas heeft u uw 'taskara' voorgelegd en een foto van uw vader.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan tot 2012 geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Zo bleek u over diverse aspecten aangaande het leven en de dagdagelijkse realiteit in Afghanistan, Paktia, uiterst op de vlakte. Deze summiere antwoorden ondermijnen uw beweringen tot aan uw vertrek in Afghanistan te hebben verbleven (zie ook informatie in het administratief dossier).

Ten eerste bleek u uiterst weinig toelichting te kunnen geven over de tribale structuur in uw district, Aryob Zazai, en de provincie Paktia. Zo stelde u zelf tot de Zazai (een stam binnen de Pashtoun) te behoren. Doorheen het gehoor blijkt evenwel dat u niet duidelijk kon uitleggen welke andere clans en stammen uw regio bevolken. Op de initiële vraag hieromtrent noemde u enkele dorpen waarna u naar de 'Ahmad khel' als stam verwees (CGVS, p. 7). Op de latere vragen van het Commissariaat-generaal om uitleg te geven over de tribale structuur somde u nog enkele stamnamen op. U stelde echter geen verdere toelichting te kunnen geven over de machtsverhoudingen binnen/tussen deze stammen. U wist niet wie de clanleiders zijn en kon geen uitleg geven over conflicten tussen deze stammen (CGVS, p. 7). Clans, stammen en familiale banden maken echter een wezenlijk onderdeel uit van de landelijke samenleving waarin u zou hebben geleefd en gewoond. In alle redelijkheid mag van iemand die beweert daar permanent te hebben verbleven een gedegen kennis worden verwacht over dit fundamentele aspect van de Afghaanse rurale samenleving. Uw gebrekkige kennis omtrent dit aspect wordt overigens bevestigd door uw verdere verklaringen die opnieuw zeer vaag en algemeen zijn. Immers, later tijdens het gehoor, toen er opnieuw naar uw kennis over de ethnische/tribale samenstelling van uw regio werd gepeild, bevestigde u de Ahmedzai te kennen. U zegde dat ze zowel in uw district, als buiten uw district wonen, maar op de vraag naar hun traditionele woonplaats, bleef u verduidelijking schuldig (CGVS, p. 10). U bleek verder geen uitleg te kunnen geven bij enkele door het CGVS genoemde stammen zoals de Muqbil of Waziri, die traditioneel ook in Paktia verblijven (CGVS, p. 10). Meer nog, toen het CGVS nogmaals naar uw lokale kennis peilde, beweerde u zelf tot de 'Hashemkhel' binnen de Zazai-groep te behoren, maar herinnerde u zich niets meer over andere clans binnen de Zazai-groep (CGVS, p. 15). Het feit dat u zo weinig toelichting kan geven over de tribale structuur in uw regio roept vraagtekens op bij uw verklaringen afkomstig te zijn uit Paktia en daar tot uw vertrek te hebben verbleven.

Ten tweede bleek ook uw kennis over lokale persoonlijkheden uiterst beperkt. U noemde weliswaar drie invloedrijke ouderen, waaronder Gul Faraz, uw eigen dorpsverantwoordelijke (p. 2, 14). U bleek evenwel geen andere invloedrijke of vooraanstaande personen in uw regio te kunnen noemen (CGVS, p. 15). Gevraagd naar de mensen die gewoonlijk in 'jirga's' (traditioneel overleg in het dorp en/of tussen de stammen) zetelen, bleek u hiertoe niet in staat (CGVS, p. 10). Bovendien bleek u geen verdere uitleg te kunnen geven over Gul Faraz, nochtans de malek (hoofd) van uw dorp (CGSVS, p. 2 en 14). Verder stelde u niemand buiten uw dorp Marikhel te kennen, wat toch weinig geloofwaardig is (CGVS, p. 4). Dergelijke vage verklaringen laten toe verder te twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen permanent in Aryob Zazai te hebben verbleven. Van een jongeman die daar zijn hele leven

heeft doorgebracht kan toch iets meer spontane kennis en toelichting worden verwacht aangaande dergelijke essentiële zaken.

Het is overigens opmerkelijk dat u enerzijds zo weinig toelichting kon geven over persoonlijkheden die op lokaal vlak invloedrijk zijn, maar dat u anderzijds wel wist dat Hakim Tawal, de voormalige gouverneur, enkele jaren geleden werd gedood en dat Rahmatullah Rahmat hem heeft opgevolgd. Dit alles wekt de indruk dat deze laatste kennis niet authentiek is, maar eerder ingestudeerd is. Wat er ook van zij, u bleek geen enkele verdere toelichting te kunnen geven over deze provinciegouverneur (CGVS, p. 9). Gevraagd naar andere persoonlijkheden die voorheen een prominente rol speelden in uw regio, bleef u bovendien het antwoord schuldig (CGVS, p. 11).

Ten derde bleek ook uw geografische kennis ontoereikend. U kon weliswaar wat dorpen noemen in uw district en noemde een drietal dorpen tussen uw dorp en het districtscentrum, maar had geen idee welke dorpen zich in de andere richting van uw dorp en het districtscentrum bevonden (CGVS, p. 15). U bevestigde dat Paktia aan Pakistan grenst, maar had u geen idee of uw district al dan niet aan Pakistan grenst en bleek evenmin op de hoogte van de dichtstbijzijnde grensovergang (CGVS, p. 15 en 16). Veder weet u dat Gardez de hoofdstad van Paktia is, maar u kon in het geheel geen uitleg geven over de weg van uw dorp naar Gardez en had geen idee via welke districten deze weg loopt. U bleek voorts wel enkele districten bij naam te kunnen noemen, maar u stelde ten onrechte dat Zurmat aan Zazai grenst. Welke van de door u genoemde districten dan wel aan Pakistan grenzen wist u niet (CGVS, p. 15 en 16). U zei, ten slotte, dat u nog familie in Share Nau heeft, maar weet enkel dat deze plaats in de richting van Khost is en kon deze plaats verder niet situeren (CGVS, p. 4). In alle redelijkheid kan een meer gedegen kennis worden verwacht over de diverse plaatsen in uw regio waar u tot aan uw vertrek zou hebben verbleven.

Ten vierde noemde u enkele namen van leiders/groepen van opstandelingen actief in uw regio, maar kon u niets uitleggen over de strijd - wie tegen wie strijdt, welke gebieden zijn getroffen, etc. - die werd geleverd tussen de verschillende groepen in uw regio (CGVS, p. 7). U wist verder dat de groep rond Haqqani actief was in uw regio. U kon evenwel geen verdere uitleg over deze historische maar beruchte krijgsheer geven. U had er verder geen idee van waar zijn voornaamste basis is (CGVS, p. 9), noch kon u plaatsen noemen waar hij/zijn aanhangers tijdelijk aanwezig was (CGVS, p. 9). U wist niets over zijn achtergrond, kende geen van zijn commandanten en kon evenmin enige verdere spontane uitleg geven (CGVS, p. 11). In alle redelijkheid kan worden verwacht dat iemand die beweert permanent in Paktia te hebben gewoond toch meer uitleg over de groepering rond Haqqani - die u overigens zelf spontaan vermeld - kan geven, aangezien deze groep al verschillende decennia in Paktia en omstreken opereert. Uw volledig gebrek aan kennis over deze beweging bevestigt dan ook het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen permanent in het district Aryob Zazai van Paktia, te hebben gewoond.

Verder wist u dat er "Amerikanen" in de bazaar verblijven, maar kon u niet nader preciseren waar zij juist zijn gelegerd. U sprak enkel over de bazaar, maar had er verder geen idee van waar juist deze Amerikaanse basis is gesitueerd (CGVS, p. 8). U beschreef een veiligheidsincident waarbij de Amerikanen zouden zijn betrokken, maar was uiterst verwarrend over het tijdstip waarop dit plaats vond. U stelde dat dat incident tijdens de 'ramadan' gebeurde, waarna u dit ontkende, om daarna toch weer te stellen dat dit tijdens de ramadan gebeurde (CGVS, p. 9). Deze uitleg is weinig overtuigend. Daarenboven had u geen idee van de gangbare prijzen van dagdagelijkse goederen in Afghanistan (CGVS, p. 14) - er is zelfs géén enkel product waarvan u spontaan een prijs kon geven - en gevraagd naar enige indicatie over de waarde van uw grond bleef u verduidelijking schuldig (CGVS, p. 5).

Bovendien bleek u weliswaar de namen van de maanden van het jaar te kunnen noemen, maar had u er geen idee van welke maanden in de winter vallen en welke maanden in de zomer, wat opnieuw een ingestudeerde indruk nalaat (CGVS, p. 6 en 7). Tot slot wist u dat er naast Pashtou (uw eigen taal) ook Dari wordt gesproken in Afghanistan. U kon evenwel in het geheel niet preciseren in welke delen van Afghanistan het Dari wordt gebruikt (CGVS, p. 7). U kon evenmin verduidelijken welke etnische groepen deze taal spreken wat echt frappant is. Verder bevestigde u dat er nog andere talen worden gesproken in uw land, maar had er geen idee van welke talen dit dan wel zijn (CGVS, p. 7).

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Paktia, en zelfs in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans cruciaal aangezien u stelt dat u in Afghanistan, in de regio Paktia, steeds heeft geleefd en gewoond en u aldaar problemen zou hebben gekend die u noopten uw land te ontvluchten. Ook de waarachtigheid van deze problemen komt door bovenstaande vaststellingen op de helling te staan. Dat u wel enige maar zeer beperkte toelichting geeft bij enkele vragen over het Aryob Zazai-district en Paktia wijst er mogelijks op dat u nog familie in deze regio heeft of deze kennis op een andere wijze heeft vergaard. Dat u effectief in Paktia woonde in de laatste jaren tot voor uw vertrek dient evenwel ten eerste te worden betwijfeld.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op

uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen zoals Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële (regio van) herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden leefsituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en uw vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een (sociaal) netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn/haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in breke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat er met grote waarschijnlijkheid kan worden gesteld dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

De ongeloofwaardigheid van deze asielmotieven wordt bovendien bevestigd door uiterst oppervlakkige verklaringen. U stelde meerbepaald dat u kwaad had gesproken over de taliban ten opzichte van een zekere I.(...), die dit op zijn beurt is gaan klikken. Gevraagd naar meer toelichting over deze persoon, bleef u evenwel uiterst vaag. U kon geen uitleg geven over zijn familiale achtergrond (CGVS, p. 6), noch kon u toelichting geven over zijn banden met de taliban (p. 13 en 14). Dat u geen verdere uitleg kon geven over de persoon die aan de basis van uw vlucht ligt is uiterst verbazend, te meer omdat hij afkomstig zou zijn uit uw eigen dorp (p. 5 en 6).

Tot slot heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat uw vader garagist was en omwille van deze activiteiten problemen kreeg met de taliban. Ook over dit deel van uw relaas legde u immers uiterst vage verklaringen af. Zo stelde u dat uw vader mensen te werk stelde in zijn garage, maar kon u geen van deze werknemers bij naam noemen. U wist niet waar of via wie hij reserve-onderdelen kocht, of wat de gangbare prijs van benzine of reservebanden is. U had geen idee wie er net als hem garages uitbaatte(n) en wist in het geheel niets over zijn zakenpartners (CGVS, p. 3 en 4). In alle redelijkheid kan worden verwacht dat u toch iets meer uitleg kon geven over de professionele activiteiten van uw vader, te meer deze aan de basis lagen van de problemen die hij kende en die u dan weer hebben aangezet straffe uitspraken te doen over de taliban, met alle gevolgen van dien.

In het algemeen dient te worden opgemerkt dat uw gebrek aan formele scholing geen afdoende verschoningsgrond vormt voor voorgaande lacunes in uw verklaringen. Het feit dat u amper uw huis zou hebben verlaten en daarom niet in staat was een aantal zaken te verduidelijken is evenmin

een afdoende verschoningsgrond. In alle redelijkheid kan worden verwacht dat u een meer gedegen uitleg geeft over essentiële elementen die aan de basis van uw vlucht liggen en dat u aangaande uw directe leefomgeving op een doorleefde en overtuigende manier zou kunnen getuigen. Dat u overigens als zoon van een vader die een bloeiende handelszaak (garage en herstelplaats) uitbaatte met moeite zou zijn buitengekomen en altijd bij uw moeder bleef, komt - binnen de Afghaanse context waar de zoon een bevoorrechte maar ook verantwoordelijke positie - evenmin aannemelijk noch geloofwaardig over. De door u voorgelegde documenten, met name een taskara en een foto van uw vader kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde documenten te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu echter niet het geval is. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat Afghaanse documenten een uiterst relatieve bewijswaarde hebben aangezien zij gemakkelijk zowel in Afghanistan als daarbuiten op illegale wijze kunnen worden verkregen (zie hiervoor bijgevoegde informatie in het administratieve dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Volgens verzoeker houdt de afwijzing van het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire bescherming een miskennis in van de feiten die hij aanhaalt daar men de waarheidsgetrouwe feiten vertroebeld ziet door details, geeft het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bijgevolg niet de feitelijke en juridische overwegingen weer waaraan de bestreden beslissing ten grondslag ligt en is de motivering daarenboven niet afdoende, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk. Hij voegt hieraan toe dat de z gezegde opgeworpen ongeloofwaardigheden en twijfels zeker niet aan de basis kunnen liggen voor het nemen van de bestreden weigeringsbeslissing zodat de motivering die de bestreden beslissing aanhaalt manifest ontoereikend is en derhalve faalt in rechte. Verzoeker is van mening dat zijn verklaringen geloofwaardig zijn en dat er in zijn hoofde alleszins een vrees voor zijn leven en vrijheid aanwezig is zodat hem ten onrechte de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd. In Afghanistan staat hem immers een onmenselijke en vernederende behandeling te wachten, aldus nog verzoeker. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan tot 2012 geen geloof kan worden gehecht zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn asielmotieven die onlosmakelijk verbonden zijn met zijn voorgehouden verblijf in Afghanistan daar (1) hij uiterst weinig toelichting bleek te kunnen geven over de tribale structuur in zijn district terwijl clans, stammen en familiale banden een wezenlijk onderdeel uitmaken van de landelijke samenleving waarin hij zou hebben geleefd en gewoond zodat in alle redelijkheid een gedegen kennis mag worden verwacht over dit fundamentele aspect van de Afghaanse rurale samenleving, (2) ook zijn kennis over lokale persoonlijkheden uiterst beperkt bleek en de vaststelling dat hij enerzijds zo weinig toelichting kon geven over persoonlijkheden die op lokaal vlak invloedrijk zijn maar dat hij anderzijds wel wist dat Hakim Tawal, de voormalige gouverneur, enkele jaren geleden werd gedood en dat Rahmatullah Rahmat hem heeft opgevolgd de indruk wekt dat deze laatste kennis niet authentiek is maar eerder ingestudeerd is, (3) ook zijn geografische kennis ontoereikend bleek, zoals wordt toegelicht, (4) hij enkele namen noemde van leiders/groepen van opstandelingen actief in zijn regio maar niets kon uitleggen over de strijd – wie tegen wie strijdt, welke gebieden zijn getroffen etc. – die werd geleverd tussen de verschillende groepen in zijn regio en hij verder wist dat de groep rond Haqqani actief was in zijn regio maar hij evenwel geen verdere uitleg kon geven over deze historische maar beruchte krijgshoofd, noch over de groepering rond Haqqani, die nochtans al verschillende decennia in Paktia en omstreken opereert, (5) hij wist dat er "Amerikanen" in de bazaar verblijven maar niet nader kon preciseren waar zij juist zijn gevestigd en hij een veiligheidsincident beschreef waarbij de Amerikanen zouden zijn betrokken maar uiterst verwarrend was over het tijdstip waarop dit plaats vond,

(6) hij geen idee had van de gangbare prijzen van dagdagelijkse goederen in Afghanistan en hij tevens verduidelijking schuldig bleef wanneer hem gevraagd werd naar enige indicatie over de waarde van zijn grond, en (7) hij weliswaar de namen van de maanden van het jaar bleek te kunnen noemen maar hij er geen idee van had welke maanden in de winter vallen en welke maanden in de zomer, wat opnieuw een ingestudeerde indruk nalaat, hij bovendien in het geheel niet kon preciseren in welke delen van Afghanistan het Dari wordt gebruikt, noch welke etnische groepen deze taal spreken en hij verder bevestigde dat er nog andere talen worden gesproken in zijn land maar hij er geen idee van had welke talen dit dan wel zijn, (ii) de ongeloofwaardigheid van zijn asielmotieven bevestigd wordt door uiterst oppervlakkige verklaringen over I., de persoon die aan de basis van zijn vlucht ligt en hij evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat zijn vader garagist was en omwille van deze activiteiten problemen kreeg met de taliban daar hij ook over dit deel van zijn relaas uiterst vage verklaringen aflegde en (iii) de door hem voorgelegde documenten, met name een taskara en een foto van zijn vader, de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet kunnen herstellen daar documenten dienen te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen om enige bewijskracht te hebben, hetgeen in casu niet het geval is en Afgaanse documenten bovendien een uiterst relatieve bewijswaarde hebben aangezien zij gemakkelijk zowel in Afghanistan als daarbuiten op illegale wijze kunnen worden verkregen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4.1. De Raad benadrukt dat het allereerst de asielzoeker toekomt de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonst. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van Zazai, Paktia, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk

juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.4.2. In casu blijkt uit de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt in de onmogelijkheid te verkeren om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen en dat zulks de facto toe te schrijven is aan het feit dat verzoeker door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van zijn asielrelaas en vluchtmotieven.

2.4.2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Met de argumentatie dat hij wel degelijk weet welke dorpen in de nabije omgeving liggen, hetgeen zijn verklaringen wel degelijk ondersteunt, dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen al te gemakkelijk voorbij gaat aan het feit dat hij analfabeet is en hij dus geen degelijke aardrijkskundige kennis heeft kunnen opdoen, dat hij door zijn gebrek aan scholing evenmin geschiedkundige of politieke kennis heeft kunnen vergaren – nog afgezien van het feit dat kennis van jonge mensen betreffende politiek over het algemeen genomen zeer summier is – laat staan dat hij op de hoogte zou zijn van de ingewikkelde machtsverhoudingen tussen de verschillende groepen, stammen en hoe deze historisch en door conflicten gegroeid zijn, temeer het land gekenmerkt wordt door een zekere instabiliteit waar verschillende krijgsheren alsook milities gebruik van maken om hun positie te versterken en het machtsvacuüm trachten op te vullen, vaak ten koste van de lokale bevolking, komt verzoeker immers in wezen niet verder dan het vergoelijken van zijn onwetendheden door te wijzen op zijn analfabetisme en het bekritisieren en tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij evenwel deze bevindingen niet ontkracht en hij evenmin een afdoende verschoningsgrond aanhaalt voor de in de bestreden beslissing aangehaalde lacunes in zijn kennis. De Raad benadrukt dat een desgevallend gebrek aan scholing niet kan verklaren dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van zaken die tot zijn dagdagelijkse leefomgeving behoren. De Raad wijst er in dit verband op dat een beperkte scholing de verstandelijke vermogens niet aantast en verzoeker toont geenszins aan dat hij niet over de verstandelijke vermogens beschikt om kennisvragen te beantwoorden betreffende zijn directe omgeving en het dagdagelijkse leven in zijn beweerde regio van herkomst. Het is immers niet omdat men analfabeet is, dat men verstoken is van iedere kennis en gezond verstand. De in de bestreden beslissing aangehaalde lacunes in verzoekers kennis met betrekking tot zijn regio van herkomst zijn apert en betreffen in tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift geen details doch hebben betrekking op zijn onmiddellijk leefomgeving. Zo hoeft verzoeker in tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift niet hoog opgeleid te zijn om kennis te hebben van de tribale structuur in zijn district en van invloedrijke of van vooraanstaande personen in zijn regio. Zoals correct wordt aangehaald in de bestreden beslissing maken clans, stammen en familiale banden immers een wezenlijk onderdeel uit van de landelijke samenleving waarin verzoeker zou hebben geleefd en gewoond zodat van hem in alle redelijkheid een gedegen kennis mag worden verwacht over dit fundamentele aspect van de Afghaanse rurale samenleving. Voorts wordt van verzoeker geen uitgebreide politieke kennis verwacht. Dat hij evenwel zelfs niet kan verduidelijken welke mensen gewoonlijk in jirga's zetelen en hij behoudens zijn naam geen verdere uitleg kan geven over de malek van zijn dorp (administratief dossier, stuk 3, p. 2, p. 10 en p. 14), is onaanvaardbaar voor een jongeman die beweert zijn hele leven in het dorp Marikhel in Aryob Zazai te hebben doorgebracht. De Raad benadrukt dat redelijkerwijs kan aangenomen worden dat in een land als Afghanistan, lokale vooraanstaanden een aanzienlijke rol spelen binnen de gemeenschap en dat zij zeer bepalend zijn in het dagdagelijkse leven van iedere Afghaan. Verzoekers onwetendheid in dit verband kan dan ook niet worden verklaard door een beweerd gebrek aan scholing. Verzoeker gaat met zijn betoog overigens voorbij aan de pertinente motivering van de bestreden beslissing waar

wordt geoordeeld als volgt: *“Het is overigens opmerkelijk dat u enerzijds zo weinig toelichting kon geven over persoonlijkheden die op lokaal vlak invloedrijk zijn, maar dat u anderzijds wel wist dat Hakim Tawal, de voormalige gouverneur, enkele jaren geleden werd gedood en dat Rahmatullah Rahmat hem heeft opgevolgd. Dit alles wekt de indruk dat deze laatste kennis niet authentiek is, maar eerder ingestudeerd is. Wat er ook van zij, u bleek geen enkele verdere toelichting te kunnen geven over deze provinciegouverneur (CGVS, p. 9). Gevraagd naar andere persoonlijkheden die voorheen een prominente rol speelden in uw regio, bleef u bovendien het antwoord schuldig (CGVS, p. 11).”* en *“In het algemeen dient te worden opgemerkt dat uw gebrek aan formele scholing geen afdoende verschoningsgrond vormt voor voorgaande lacunes in uw verklaringen. Het feit dat u amper uw huis zou hebben verlaten en daarom niet in staat was een aantal zaken te verduidelijken is evenmin een afdoende verschoningsgrond. In alle redelijkheid kan worden verwacht dat u een meer gedegen uitleg geeft over essentiële elementen die aan de basis van uw vlucht liggen en dat u aangaande uw directe leefomgeving op een doorleefde en overtuigende manier zou kunnen getuigen. Dat u overigens als zoon van een vader die een bloeiende handelszaak (garage en herstelplaats) uitbaatte met moeite zou zijn buitengekomen en altijd bij uw moeder bleef, komt - binnen de Afghaanse context waar de zoon een bevoorrechte maar ook verantwoordelijke positie - evenmin aannemelijk noch geloofwaardig over.”*, vaststellingen en overwegingen welke staande blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

In zoverre verzoeker erop wijst dat hij wel degelijk weet welke dorpen in de nabije omgeving liggen, gaat hij voorbij aan de motivering van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoeker weliswaar enige maar zeer beperkte informatie over zijn regio van herkomst kan verschaffen doch dit er eerder op wijst dat hij mogelijks nog familie in deze regio heeft of dat hij deze kennis op een andere wijze heeft vergaard. De vaststelling dat verzoeker sommige feiten wel weet maar andere simpele voor de hand liggende vragen over zijn regio van herkomst – vragen welke van die aard zijn dat men van een Afghaanse jongeman zoals hijzelf kan verwachten dat hij hierop het antwoord weet en dit ondanks zijn ongeschoold profiel – niet kan beantwoorden wijst er naar het oordeel van de Raad op dat de kennis die hij bezit over het district Zazai en de provincie Paktia ingestudeerd is dan wel dat hij deze kennis door overlevering door derden of op een andere wijze heeft verworven. Verzoekers geografische kennis is overigens niet zo uitgebreid als hij in het verzoekschrift wil laten uitschijnen. Zoals reeds wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, kan hij inderdaad wat dorpen noemen in zijn district en noemde hij een drietal dorpen tussen zijn dorp en het districtscentrum. Het mag dan ook verbazen dat hij er geen idee van heeft welke dorpen zich in de andere richting van zijn dorp en het districtscentrum bevinden (administratief dossier, stuk 3, p. 15). Deze vaststelling bevestigt naar het oordeel van de Raad andermaal het ingestudeerde karakter van verzoekers kennis in dit verband. Voorts blijkt hij er geen idee van te hebben of zijn district al dan niet aan Pakistan grenst, weet hij wel dat Gardez de hoofdstad van Paktia is maar kan hij in het geheel geen uitleg geven over de weg van zijn dorp naar Gardez en heeft hij geen idee via welke districten deze weg loopt, beweert hij verkeerdelijk dat het district Zurmat aan Zazai grenst, weet hij niet welke van de door hem genoemde districten aan Pakistan grenzen (administratief dossier, stuk 3, p. 15 en 16) en kan hij over Share Nau, waar hij blijkens zijn verklaringen nog familie wonen heeft, enkel toelichten dat deze plaats in de richting van Khost is en kan hij deze plaats verder niet situeren (administratief dossier, stuk 3, p. 4). De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dan ook op goede gronden dat verzoekers geografische kennis ontoereikend is voor iemand die beweert tot aan zijn vertrek in deze regio te hebben verbleven.

Dat Afghanistan gekenmerkt wordt door een zekere instabiliteit waar verschillende krijgsheren alsook milities gebruik van maken om hun positie te versterken en het machtsvacuüm trachten op te vullen, vaak ten koste van de lokale bevolking, kan overigens niet in het minst verklaren dat verzoeker weliswaar enkele namen noemde van leiders/groepen van opstandelingen actief in zijn regio maar niets kon uitleggen over de strijd – wie tegen wie strijdt, welke gebieden zijn getroffen etc. – die werd geleverd tussen de verschillende groepen in zijn regio en hij verder geen uitleg kon geven over de historische maar beruchte krijgshere Haaqani, noch over de groepering rond Haqqani, die nochtans al verschillende decennia in Paktia en omstreken opereert.

Verzoeker gaat met de argumentatie in het verzoekschrift overigens volledig voorbij aan de vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat (i) hij wist dat er “Amerikanen” in de bazaar verblijven maar niet nader kon preciseren waar zij juist zijn gelegerd en hij een veiligheidsincident beschreef waarbij de Amerikanen zouden zijn betrokken maar uiterst verwarrend was over het tijdstip waarop dit plaats vond, (ii) hij geen idee had van de gangbare prijzen van dagdagelijkse goederen in Afghanistan en hij tevens verduidelijking schuldig bleef wanneer hem gevraagd werd naar enige indicatie over de waarde van zijn grond en (iii) hij weliswaar de namen van de maanden van het jaar bleek te kunnen noemen maar hij er geen idee van had welke maanden in de

winter vallen en welke maanden in de zomer, wat opnieuw een ingestudeerde indruk nalaat, hij bovendien in het geheel niet kon preciseren in welke delen van Afghanistan het Dari wordt gebruikt, noch welke etnische groepen deze taal spreken en hij verder bevestigde dat er nog andere talen worden gesproken in zijn land maar hij er geen idee van had welke talen dit dan wel zijn. De motivering dienaangaande blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Voor het overige beperkt verzoeker zich tot het louter poneren van een vrees voor vervolging en het uiten van blote beweringen, wat echter geen dienstig verweer vormt. Met de loutere opmerking dat de aanwezigheid en invloed van de taliban in Afghanistan aan het toenemen is en dat dit proces wordt versterkt door de terugtrekking van de Amerikaanse soldaten, toont verzoeker evenmin een persoonsgerichte vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie aan. Daar verzoeker, gelet op wat voorafgaat, geen afdoende verschoningsgrond aanhaalt voor de lacunes in zijn kennis en zijn incoherente en vage verklaringen, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat verzoekers verklaringen niet toelaten enig geloof te hechten aan zijn herkomst en verklaarde levensomstandigheden in Afghanistan. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben voorgedaan. Dit klemmt des te meer daar verzoeker ook deze feiten niet op een overtuigende wijze weet voor te stellen, zoals wordt toegelicht in de bestreden beslissing en tegen welke motieven in voorliggend verzoekschrift niet het minste concreet verweer wordt gevoerd.

2.4.2.2. De door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat zij de beoordeling van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen.

De foto van zijn vader vormt niet het minste bewijs van verzoekers afkomst uit Paktia, noch van zijn beweerde problemen.

Zijn taskara kan evenmin worden aanvaard als sluitend bewijs van verzoekers afkomst uit en verblijf in Afghanistan. Uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, landeninformatie: Subject Related Briefing "Afghanistan" "*Corruptie en valse documenten*" van 1 oktober 2010) blijkt immers dat aan Afgaanse documenten niet veel waarde kan worden gehecht daar corruptie bij het verkrijgen van documenten in Afghanistan wijdverbreid is en ook valse documenten eenvoudig en tegen relatief lage prijzen te koop zijn in Afghanistan en in Peshawar. Veel valse Afgaanse documenten zijn, ook na een gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Verzoeker betwist het gegeven dat Afgaanse documenten gemakkelijk op illegale wijze kunnen worden verkregen maar brengt hiermee geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de objectieve informatie waarop het Commissariaat-generaal steunt niet correct zou zijn. Verzoeker kan niet volstaan met het betwisten van de door het Commissariaat-generaal gehanteerde informatie doch moet minstens een begin van bewijs aanbrengen betreffende de onjuistheid hiervan, waar hij evenwel in gebreke blijft.

2.4.2.3. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. Het is de taak van de verzoeker om zijn vraag om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort geldt wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. In zoverre verzoeker zich voor zijn verzoek om subsidiaire bescherming nog beroept op dezelfde elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, herhaalt de Raad dat werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers feitenrelaas is. Bijgevolg kan verzoeker zich niet langer baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2 a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid tracht zijn kennis over de beweerde streek van herkomst te toetsen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen mocht uit het in de bestreden beslissing aangetoonde gebrek aan kennis in hoofde van verzoeker en uit het geheel van de in de bestreden beslissing aangehaalde onwetendheden en vage,

oppervlakkige en incoherente verklaringen in alle redelijkheid afleiden dat hij niet het bewijs levert van zijn beweerde afkomst uit het dorp Marikhel in het district Zazai, provincie Paktia, noch van zijn verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, noch van zijn vluchtmotieven. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van onjuiste verklaringen tijdens het gehoor. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen.

2.6. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS